

MÔŽE ZACHRÁNIŤ CELÝ SVET!“

ne krásne momenty. Niet miesta, kde by bolo väčšieho kontrastu ako v nemocnici.

Ten pocit, keď sa na vás niekto usmeje, poďakuje za vašu prácu a čas. Keď vás starší človek chytí za ruku a vy cítite to milujúce teplo. Keď vidíte pána po ťažkej operácii chrbtice, ako robí opäť svoje „prvé“ kroky a napriek bolesti sa na vás hrdo usmieva. Ten úžasný moment, keď držíte v rukách dieťa, ktoré je na svete necelé tri minúty. Vtedy mám slzy v očiach (áno opäť) a v duchu im prajem nádherný štart do života.

Nemocnica je veľká budova plná veľkých okamihov. A darov. Často premýšľam nad tým, aké sme mladé, neskúsené, avšak plné ideálov, že škola a nemocnica nám dávajú dar. Dar vyspelosti, porozumenia a lásky, stačí sa skutočne pozerieť a tento dar bude náš.

Koľko našich rovesníkov má takúto príležitosť? Nahliadnuť do

tajov života z takejto stránky?

Na praxi som pochopila, že tá bolesť, ktorú často cítim, je prirodzene ľudská a svojím spôsobom krásna. Prax bola o získavaní skúseností, ktoré ma obohatili. Prechádzame cestou dozrievania a tak, ako sme tu pre druhých, sme tu pre seba navzájom.

ADÉLA

archív SZŠ Poprad
študenti na praxi

